

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 131/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť P. F. a O. F., obaja bytom K., zastúpených komerčnou právničkou JUDr. G. J., K., ktorou namietajú porušenie svojich práv podľa čl. 16, čl. 20 a čl. 21 Ústavy Slovenskej republiky Krajským súdom v Košiciach rozhodnutím sp. zn. 13 Co 290/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. F. a O. F. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júla 2002 doručená sťažnosť P. F. a O. F., obaja bytom K., (ďalej len „navrhovatelia“), zastúpených komerčnou právničkou JUDr. G. J., K., ktorou namietajú porušenie svojich práv podľa čl. 16, čl. 20 a čl. 21 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „krajský súd“ alebo „účastník“) rozhodnutím sp. zn. 13 Co 290/01.

K porušeniu uvedených ústavných práv navrhovateľov došlo podľa ich mienky tým, že účastník rozhodnutím sp. zn. 13 Co 290/01 potvrdil uznesenie Okresného súdu

Košice I č. k. 17 C 1252/00-59, ktorým bol zamietnutý ich návrh na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17 C 353/96, spojeného s konaním vedeným na krajskom súde pod sp. zn. 16 Co 138/98. Účastník konania teda s konečnou platnosťou zamietol ich návrh na obnovu uvedených konaní, hoci podľa názoru navrhovateľov v danom prípade bol daný dôvod na povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), čiže existovali skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní a tieto mohli privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Za takúto skutočnosť považujú navrhovatelia dôkaz - list Okresného úradu Košice I z 20. septembra 2000 adresovaný redakcii KORZÁR. Z odôvodnenia sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ porušenie svojho základného práva namieta z dôvodu (podľa neho) nesprávnych skutkových záverov a nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom.

Ústavný súd je podľa čl. 124 ústavy orgánom ochrany ústavnosti, a nie ďalším stupňom v hierarchii všeobecných súdov. Ústavnému súdu neprislúcha skúmať zákonnosť a vecnú správnosť, ale len ústavnosť rozhodnutí všeobecných súdov. Za protiústavné treba pritom pokladať aj arbitrárne rozhodnutie.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd ochranu základným právam a slobodám, iba ak na jej poskytnutie nie je podľa zákona príslušný iný súd. O právach navrhovateľov podľa čl. 16, čl. 20 a čl. 21 ústavy rozhodovali všeobecné súdy vrátane účastníka aj v rámci dvojstupňového konania o povolení obnovy konania. Ich rozhodnutia vrátane rozhodnutia účastníka sp. zn. 13 Co 290/01 nemožno pokladať za zjavne svojvoľné. Bol zistený skutkový stav a právne závery účastníka nie sú ľubovoľné. Účastník v odôvodnení uznesenia sp. zn. 13 Co 290/01 primerane reagoval na argumentáciu navrhovateľov, keď vysvetlil, prečo nepokladá list Okresného úradu Košice I z 20. septembra 2000 adresovaný redakcii KORZÁR za skutočnosť alebo dôkaz podľa § 228 ods. 1 písm. a) OSP.

Napadnutým uznesením účastníka, ako aj konaním, ktoré predchádzalo jeho prijatiu, už bola poskytnutá právam navrhovateľov podľa čl. 16, čl. 20 a čl. 21 ústavy súdna ochrana, čo v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2002